UNUTMAYINIZ! AFACAN PERŞEMBE 9 AĞUSTOS 1934 No. 96
8 Büyük Sahife 3 Kuruş
Perşembe Günleri Çıkar. Türkiyede Çocuklara Mahsus Biricik Büyük Eğlence Gazetesi

Pire Nurinin Zekâsı

Pire Nuri pastadan bir Çin kulesi yapmıştı. Bunu bir müşterisine nasıl yüksek bir fiatla sattı. Pire Nurinin bu meraklı macerasını son sayfamızda takip ediniz.

Kaymaklı Dondurma

Şu kovanın içinde bilir misin ne saklı!
Âlâ dondurma dolu: Vişneli var, kaymaklı!..
Tabağa doldurunca, gider insanın aklı,
Herkes ondan bir parça tatmak için meraklı,
Ağzı sulanan gelsin: Vişneli var, kaymaklı!..

Hizmetçiyi gönderip hanım nine aldırır,
"Biz de isteriz!..., diye, çocuklar da saldırır!.
Harareti bir anda ortalıktan kaldırır,
Tam otuz iki dişe tirampeta çaldırır,
Tabağa doldurunca, gider insanın aklı!..

Afacanlar koşuşup, hemen çeyreği dayar,
Daldırırlar kaşığı: Dilde yağ gibi kayar!..
Yaz günü dondurmaya sanmayın insan doyar,
Vişnelisi damlarsa fakat esvabı boyar,
Herkes ondan bir parça tatmak için meraklı!..

Nisandan sonra başlar sıcağın ilk sayısı:
Buzlu sular isteriz biz bulunca Mayısı,
Fakat sıcak ayların Ağustostur dayısı,
Dondurmaya başlarız! Vişneli, çilek, kayısı,
Ağzı sulanan gelsin: Kıremalı, kaymaklı!..

AFACAN

AKBA kitap evi: Ankarada Afacanın dağıldığı yerdir. Bütün Çocuk Sesi ciltlerini Maarif Vekâleti karşısında A K B A kitap evinden bulabilirsiniz.

BİR AFACANIN HATIRA DEFTERİ

— Garp çocuk mizah edebiyatından naklen —

Çetinin muziplikle çanın ipini çekmesi bütün itfaiye neferlerini yangın var diye caddeye fırlattı

— 20 —

— Hayır Çetin, biz seninle döğüşmiyeceğiz, barışmamız daha muvafıktır, seninle tekrar dost olacağız. Ablanın kalbinde olan benim kalbimde de var. Ben hemen şimdi size gitmeyi çok muvafık buluyorum, Enise Hanım beni affeder.

Bu suretle biz yola çekildik. Eve geldiğimiz zaman:

— Salona gidiniz, Doktor Bey, ben yukarıya çıkar ve onu çağırırım. O, yukarıda gözlerini tutarak ağlamamaya çalışıyor. Bizimkilerin hepsi kendi odalarında, dedim.

Yukarıya koştum, Suzanın odasına girdim ve bağırdım:

— Neredesin, Suzan? Çabuk aşağıya git. Salonumuzda sergi var. Afrikadan kocaman bir mahlûk getirdiler.

O güçlükle nefes alarak:

— Sen ne söylüyorsun, Çetin? diye sordu.

— Ben sonuncu gülen iyi güler, diyorum.

O bir rüzgâr gibi merdivenlerden aşağıya uçtu. Ben de arkasında olanca kuvvetimle koştum, fakat yetişemedim: İntizar odasındaki saati kurmak için durmaklığım lâzımdı, o evvelce kurulmuş olduğundan kırıldı, galiba onu tamire göndermek icap edecek. Nihayet, aşağıya indiğim zaman, salonda bir sahne vardı.

Fakat perdeyi indiriyorum. Çetin bu dakikada büyük bir teveccühte. Onlar düğün böreğinde farenin açtığı deliği gördükleri zaman bile seslerini çıkarmadılar.

Suzan lâkayt bir surette:

— Biz başkasını yaparız, dedi.

Doktorun burnundan yakı çıkıncaya kadar merasim tehir ediliyor..

XIV
Bir Nisan

Sevgili Lemanıma ansızın misafirliğe giderek dün ve evvelki gün evde yatmadığımdan hatıralarımı yazamadım, sevgili defterim. Biliyorsunya, aziz defterim, evvelki gün (1) Nisandı. Onlar buna, Nisan ahmaklarının günü diyorlar. Çocuklar bütün gün, yapmaya hazırlandıkları şeylerden bahsettiler; fakat ben baykuş gibi sessizdim. Şadan ayağını kırdığından içimde müthiş bir sıkıntı var. Ben ölünceye kadar eğlenmek isterim. Hepsi, küçük Çetin bir şeytanlık yapmazsa, şehirde çok sıkıntı olduğunu söylüyor. Onlar, ablamın bir an evvel evlenmesini, bir an evvel işin bitmesini istiyorlar; eğer bir mesele çıkmazsa, bu, gelecek hafta olacak; fakat ben bir nisana dönüyorum.

Bizim tarafta yeni bir itfaiye merkezi yaptılar, yangın zamanlarında sesi çok uzaklardan işitilen bir çan astılar.

Ben akşamleyin güzelce karnımı doyurdum ve düğün böreğinden de büyükçe bir parça cebime sokarak küşat merasimi başlayıncaya kadar kürsünün altına saklanmağa karar verdim ve adamın biri nutuk verdi; o işin nasıl olduğunu kendisi bildiğini söyledi. Ben diğer çocuğa benimle beraber saklanması için çakımı ve böreğimin bir parçasını hediye ettim. Bekçi elektrikleri söndürüp kapıyı kapayınca neş'emiz geldi.

Ben, annemin bütün gece yatmadığını işittim, bu kendisi için çok fena: O, başıma bir hal gelmiyeceğini bilmeli idi. Biz, nihayet uyuyuncaya kadar bekledik; sonra ben uyandım ve ona fısıldadım:

— Ferit, vakit geldi, artık hava aydınlanıyor. Gidelim.

Erafı elimizle yoklayarak merdivenin arkasındaki ipe kadar gittik ve bütün şehir yanıyor muş gibi olanca kuvvetimizle onu çektik. Şimdi, "yangın nerede?" "Görüyor musun?" diye bağırdıklarını ve koşuştuklarını işitiyorduk. Oh, bu ne kadar tuhaftı! 10 dakika içinde bütün caddeler, nümayiş zamanlarında olduğu insanla doldu. Bekçi ayakkaplarını giyer giymez, deli gibi, yukarıya koştu. Artık hava iyice ağardığından bizi görebilirdi, fakat ağzı açık kalarak durdu, sanki biz birer akreptik. Ben ona, hangi gönde bulunduğumuzu bilip bilmediğini sordum, fakat o öyle kızdı ki, başım, çıngırak gibi çınlamağa başlayıncaya kadar sarstı.

Lâkin genç avukat Melih Bey ona:

— Hey, ihtiyar, çocukları çırakınız ve başkalarını olduğu gibi sizi de aldattıklarına ehemmiyet vermeyiniz. Aşkolsun çocuklar, bütün şehri kafese koydunuz! Bana ne? Ben sizinle barışıyorum, dedi.

O zaman herkes ve bilhassa takım dişlerini kazara unutmuş bulunan Kudret Hanım ve saçlarından filesini çıkaramamış olan Sabri Bey tuvalet yapmak için eve döndüler.

Ben babamla birlikte eve döndüm, o bana hiç küfür etmedi, fakat Bedia sabah kahvaltısında:

— Çetin, dedi, sen geç kalktığın için herhalde acıkmış olacaksın; işte sana birkaç yağlı halka.. Ben, sabah kahvaltısında taze yağlı halka yemeyi çok severdim ve onları kaparcasına aldım. Fakat bir dakika sonra:

— Oh, bunlar ne fena, kuru, bayat halkalar! dedim. Bütün aile halkı kahkahalarla gülmeğe başladı: Halkalar bezden yapılmış, içlerine pamuk doldurulmuş ve yumurtaya batırılarak kızartılmıştı. Bizimkiler bana başka birşey vermek istemediler 1 Nisan yapmışlardı. Ben evvelce gazetede para cüzdanına dair gülünçlü bir vak'a okumuştum. Bunu bizzat tecrübe etmeyi muvafık buldum: Caddeye eski bir cüzdan atacak, sonra onu kimin alacağına bakacaktım. Mektebe gitmezden evvel saçlarımı düzeltmek için yukarıya çıktığım zaman, annemin odasına daldım ve konsolun gözünden onun para çantasını aldım. İçinde yalnız bir banka bileti olduğu için onu kahve rengindeki kâğıtlarla güzelce doldurdum ve mektep açılmazdan evvel biraz haylazlık yapabilmek için erkence çıktım. Çantayı kaldırımın üstüne koydum ve büyük bir sandığın arkasına saklandım: İhtiyar, miskin bir serseri çantanın farkına vardı, onu cebine soktu ve savuşmak için öyle acele etti ki topallamaktan bile vazgeçti, sanki topal değildi.

— Dur, ihtiyar ahmak, dedim. Onu açınca sevinmiyeceksin.

Sonra, ağır ağır telgraf santralına yollandım, orada tauıdığım bir memur vardı. Onun masasından bir kâğıtla bir zarf tedarik ettim. (O, bunun farkına varmadı) ve Cemile koşarak gitmek lâzım geldiğinden çarçabuk dışarıya çıktım, Cemil benden daha iyi yazı yazardı. Ona yazmasını rica ettim: « Doktor Murat Bey, acele geliniz, Leman çok hastadır, ümidimiz kalmadı. Memduh »

Acele ettiği takdirde doktorun, gelecek trene yetişebilmesi için bir çocuğa bunu eczaneye götürmesini söyledim; sonra istasyona koştum ve eşya vagonunun arkasına saklandım. O trene koştu. Oh, ne kadar güldüm! Bu hayret edilecek kadar muvaffakiyetli bir şaka idi.

Ben telgraf kâğıdının onu ciddî olarak inandıracağını biliyordum. Artık mektebe geç kalmıştım ve bütün gün gezebilirdim.

Bir bronz yirmi beşlik aldım ve çocukların metelikleri yapıştırdıkları gibi onu ziftle kaldırıma yapıştırdım. Yolculardan bir çoğu parmaklarını yaraladılar, fakat kocaman bir çocuk yaklaştı, çakısını çıkardı, lirayı kopardı, uzun burnunu gösterdi ve kaçtı: Bence bu çalmakla müsavidir.

Sonra değirmenin yanından geçiyordum, başımı kapıdan uzattım ve Fatma kadına: Kardeşinin kuyuya düştüğünü bilip bilmediğini sordum, fakat o deli gibi bağırmağa başladı ve yere yuvarlandı. Ne sersem kadınmış! sanki bugün 1 Nisan olduğunu düşünemiyordu.

Ben bu zamana kadar bezden yapılmış halkalar sayesinde adam akıllı aç kalmıştım ve mektebe giderken Behiyenin verdiği kahvaltımı yemek için bir kütüğün üstüne oturdum. Bu, çok sevdiğim kıymalı, güzel bir yaprak dolması idi. Büyükçe bir lokma ısırdım; fakat börek yonga ve karabiberle doldurulmuştu, ne musibet şey! Ben bunu kimin yaptığını biliyorum: Bunu Bedia yapmıştır; fırlatıp attım ve yeni geldiği için beni tanımayan bahçıvana kadar gittim, odasına girdim. Yanımda, telgraf memurunun resmi vardı, onu kâğıtla birlikte almıştım. Bahçıvana:

— On liralık güzel ve büyük bir büket yapınız, bu resmi içine koyunuz ve derhal Bedia Hanıma gönderiniz, hesap pusulasını da telgraf santralına götürünüz, dedim.

(Devamı var)

Izcilerin Hafiye Teşkilâtı

— 32 —

Nakleden: *Adnan Fahri*

Yavuz yorgunluktan şişmiş gözlerini arkadaşlarının üzerinde gezdirerek:

— Siz ha!.. Dedi. Arkadaşlarım... Hepsi burada... Bana ne oldu?

Sevim genç izcinin başını okşıyarak:

— Sevgili Yavuz! Dedi. Yaralanmıştınız. Fakat görüyorsunuz ya, artık iyileştin. Müsterih ol.

Yavuz artık iyice gözlerini açmıştı. Sevime bakarak:

— Başım ağrıyor, dedi. Yaralandım mı? Ben mi?

Evet hatırlıyorum beni üzerime yıkılan ağacın altından kaldıran sizdiniz değil mi? Oh teşekkür ederim. Az daha ölecektim.

Yavuz bunları söyledikten sonra yavaş yavaş derin bir uykuya daldı.

. . . .

Daha, henüz güneşin ilk ışıkları odayı aydınlatırken, dostlarımızın hepsi hafif bir ses üzerine uyandılar.

Hayret!.

Yavuz ayakta güler yüzle etrafındakileri seyrediyordu. Kaşile bir selâm vererek:

— Hayırlı sabahlar!. Dedi. Nasılsınız?..

Yüzündeki neşe ve sıhhatten artık tamamile iyileştiği anlaşılıyordu.

Sevim Yavuzun elin sıkarak

— Gayet iyiyiz? Diye cevap verdi. Fakat asıl biz sana soralım, yaraların nasıl?

— Yaralarım mı?. Ha.. Evet gayet iyi!..

Bunun üzerine Sevim babasını yanına çağırarak:

— Yavuz, dedi. Müsaade et te sana babam Aykut Beyi takdim edeyim.

Genç izcinin hayretten gözleri açılmıştı:

— Aykut Bey mi? Diye bağırdı. Mademki kendisini kurtardık öyleyse gidelim..

Aykut Bey elini Yavuzun omuzuna koyarak:

— Dahaher şey bitmedi! Genç dostum, dedi. Daha henüz serbest değiliz..

Yavuz şaşırmıştı:

— Nasıl? Serbest değil miyiz? Diye haykırdı.

— Maatteessüf, hayır!.. Dedi. Burada bulunduğumuz kışla düşmanımız Dervişiekberin ve biz de kendisinin esirleriyiz!.

Yuvuz bir taraftan arkadaşlarına bakıyor, bir taraftan da:

— Bunun imkânı var mı? Diye mırıldanıyordu. Esir!. Ha... Demek burada esiriz!..

Bunun üzerine Sevim Yavuzun yanına yaklaşarak:

— Biraz sakin olmağa gayret et!. Dedi.

Yavuz nemli gözlerini genç kıza doğru kaldırarak:

— Kat'iyen hafızamı toplıyamıyorum, dedi. Hattâ beni sizin yanınıza nasıl getirdiklerini bile bilmiyorum..

— Seni Dervişiekberin adamları buraya bir sedye içinde getirdiler. Her halde onlar kurtarmışlardır.

Yavuz başını sallıyarak:

— Bilmem! Diye cevap verdi...

Bunun üzerine Kaya genç izciye kendisinin tebdili kıyafet edip yanlarından ayrıldıktan sonra başlarına gelen maceraları teker teker anlattı.

Yavuz başı elleri içinde mütemadiyen düşünüyordu. Bir aralık gözlerini etrafındakilere çevirerek:

— Bana birisi eksik gibi geliyor! Dedi.

— Aramızdan bir kayip var!... Hepimiz tamam mıyız?

Altay Bey:

— Evet! Diye cevap verdi.

— Ben sizden ayrıldığım zaman yalnızmıydın?

— Evet...

— Döndüğüm zaman?

— Yalnız seni getirenler vardı...

Bunun üzerine Yavuz:

— Tuhaf!. Diye mırıldandı. Halbuki bana sizden ayrıldıktan sonra yanımda birisi varmış gibi geliyor.

Bunun üzerine Sevim atılarak:

— Dur! Dedi. Aklıma geliyor.

— Ne?.

— Hastayken yabancı bir isim sayıkladındı!..

— İsmini? Aman çabuk söyle?..

— Zannedersem (Kadir) di..

Yavuz duyduğu ismin üzerine sararmıştı:

— Kadir mi?. Dedi. Evet..

— Bu isim size ne hatırlatıyor?

— Durun! Bir dakika..

Sonra başını iğdi, gözünü kapadı ve düşüncelerine daldı.

Etrafında arkadaşları sıralanmışlar, sessizce bekliyorlardı. Odanın içine sinek uçsa vızıltısı duyulacak kadar sessizdi.

Yavuz konuşmuyor, etrafındakileri bile görmüyordu. Düşünüyor, Nehirden çıktıktan sonra lâzım gelen şeyleri hatırlamıya çalışıyordu. Açık duran pencereden güneş odaya bol bir ışık hüzmesi saçıyordu.

Birdenbire Yavuz başını kaldırarak etrafındakilere baktı.

Yüzü sapsariydi.

Gözlerinde tereddüt, heyecan, keder okunuyordu.

(Devamı var)

Monoloğ:

Sıcaklar çoğalınca

Yazan: *İ. Hulûsi*

Of yine kan ter içindeyim; duş yapmak denize girmek değil ya buzlar vilâyetine girsem bile nafile.. Buram buram terlemekten bir türlü kurtulamıyacağım!

Of yarabbi yanıyorum. Hani insanlar da birşey beğenmez derler amma, böylesini beğenmek için de insan insandan başka bir şey olmalıdır.

Buz gibi kışı göz önüne getirin, hep beraber şikâyet edin şu cehennem gibi yazdan da yine hep beraber şikâyet ediyoruz..

İkisi ortasına hiç sesimizi çıkardığımız oluyor mu? Bahar gününde hangimiz:

— Bu bahardan bıktık! Dedik. Demedik amma tabiat bize rahatı çok gördü; hop diye arkasından damdan düşer gibi yazı getirdi. Hem ne yaz... Ne sıcak of patlıyorum.

(Bu da geçer) yahu dedikleri gibi tabiî bu da geçecek. Sonbahar gelecek rahat bir nefes alacağız amma; üç ay sonra da malûm buzlu karlı kış şip diye ensemize yapışacak!

⌘

Of patlıyorum, müsaade ederseniz şu caketimi çıkarayım. Siz bana müsaade ediniz, ben de size müsaade edeyim! Siz de caketlerinizi çıkarın, oh biraz ferahladık.

⌘

Kır arkadaşlarım kıskanç hiç bir zaman aklıma gelmez.. Yalnız yaz müstesna! Mübarekler, incecik tül elbiseler içinde gezerler. Biz erkekler ise aksine gömlek, gömlek üstüne yelek, yelek üstüne caket, hele yakalıkla boyunbağı yok mu onlar da cabası! Tahammül edebilirsek edelim!.

⌘

Yazın plâjlara, deniz kenarlarına gidenler. Kumların üstüne yatarlar, vücutlarını ızgaraya konmuş külbastı gibi yakarlar.. Aklım bir türlü almıyor, insan bu işi yazın nasıl yapabilir, esasen sıcaktan pişecek, bu yetişmiyormuş gibi bir de güneşe koyup iki kavrulmuşa döndürmek hiç amma hiç doğru değil!.

⌘

Ben günün birinde ticaret yapmağa kalkarsam, yazın buzculuk, kışın kömürcülük yapacağım, bundan daha kârlı iş zannetmem bulunabilsin! Hem para kazanırım, hem de dua! Yazın:

— Oh, derler, sayesinde biraz ferahladık, Allah razı olsun!

Kışın da:

— Allah ona iyilikler versin, o olmasaydı, soğuktan donacaktık.

Diye dua ederler.

⌘

Of yine ter bastı, müsaade edersesiz şu gömleği de çıkarayim, size de müsaade ettim siz de gömleklerinizi çıkarabilirsiniz! Çıkarmıyor musunuz, orasını da keyfiniz bilir, sıcağa katlanın!

⌘

Benim boyum biraz kısacadır. Boyumun kısa olmasının çok zararlarını gördüm: Kalabalık yerlerde ayak altında çiğnenmek, herkesin.. Bucur, cüce, yerden yapma, bacaksız gibi iltifatlarına maruz kalmak kısa boyumun bana yüklediği belâlardandır. Amma yazın boyumun kısa olduğuna seviniyorum. Uzun boylulara nisbetle güneşe daha uzağım!.

⌘

Affedersiniz Hanımefendiler, affedersiniz Beyefendiler, sözümü kesmek mecburiyetindeyim! Çünkü sıcak yine tesirini gösterdi. Gömleğimi de çıkarmış olduğum halde halâ terlemekteyim. Allah ısmarladık gidiyorum..... Nereye mi?

Nereye olacak bir buz dolabı bulup içine girmeğe.. Of ne sıcak, of patlıyacağım!.

Küçük Hikâye

Nasrettin Hocanın

Vaktile şehzadelerden biri sarayının bahçeşini genişletmek ve gözün alabildiği kadar büyük olan arazinin yanında bulunan mini mini bir tarlanın üstüne bir köşk yapmak istemişti. Bu mini mini tarla bir dul kadınındı. Kadın tarlasını şehzadeye vermek istememişti, Fakat şehzadenin vezirlerinden biri tarlayı cebren kadından almış ve gözler kamaştırıcı güzel bir köşk kurdurmuştu.

Şimdi mesele gayet nazik bir hal almıştı. Zavallı kadın derdini anlatmak için doğruca o sırada hakimlik mevkiinde bulunan Nasrettin hocaya gitti. Derdini döktü. Hoca hiç birşey söylemiyerek eşeğine bindi. Ve doğru şehzadenin sarayına vardı:

KAHRAMAN

Billahi ben herkese
Attırıyorum duman!..
Ben aslan yürekliyim,
Kahramanım kahraman!.

Git,efendim!. ben korkmam
Asla periden, cinden!
Gece bile geçerim
Mezarlığın içinden!..

Aptaldır bir akrebi
Görür görmez bayılan!
Ben elimle tutarım
Hattâ çıksa bir yılan!..

Bunu söyleyen çocuk
Bayıldı düşüp yere!
Aralıktan çıkmıştı
Çünkü küçük bir fare!..

Mikifare

Karaboncuk Beyle Sarı

1 — Sarıboncuk ile Karaboncuk arkadaşları Ayhanı da yanlarına almak istiyorlardı. Fakat yer yoktu. Hemen Karaboncuğun aklına bir fikir geldi.

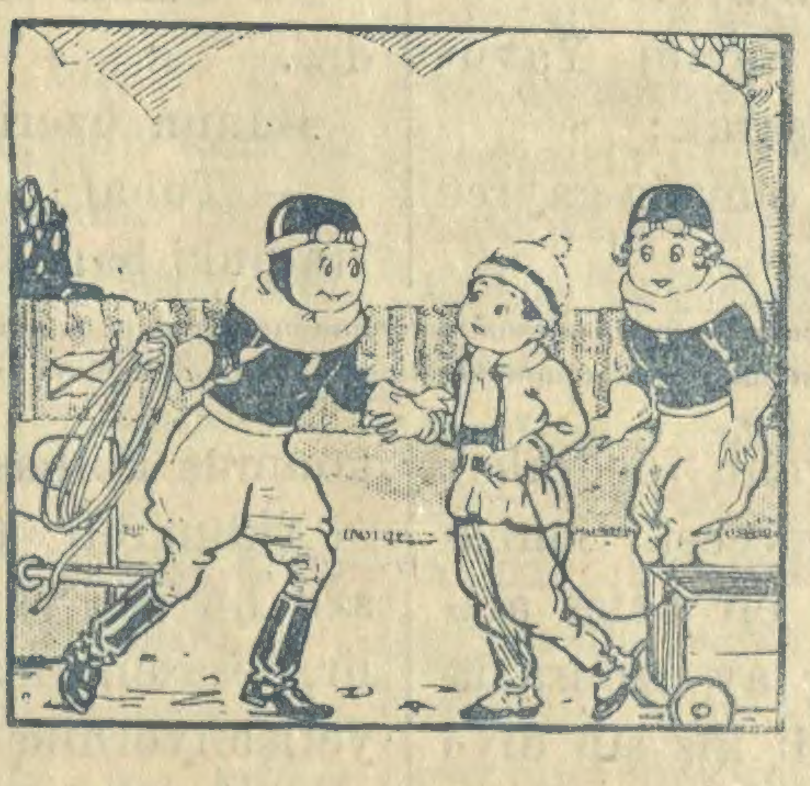

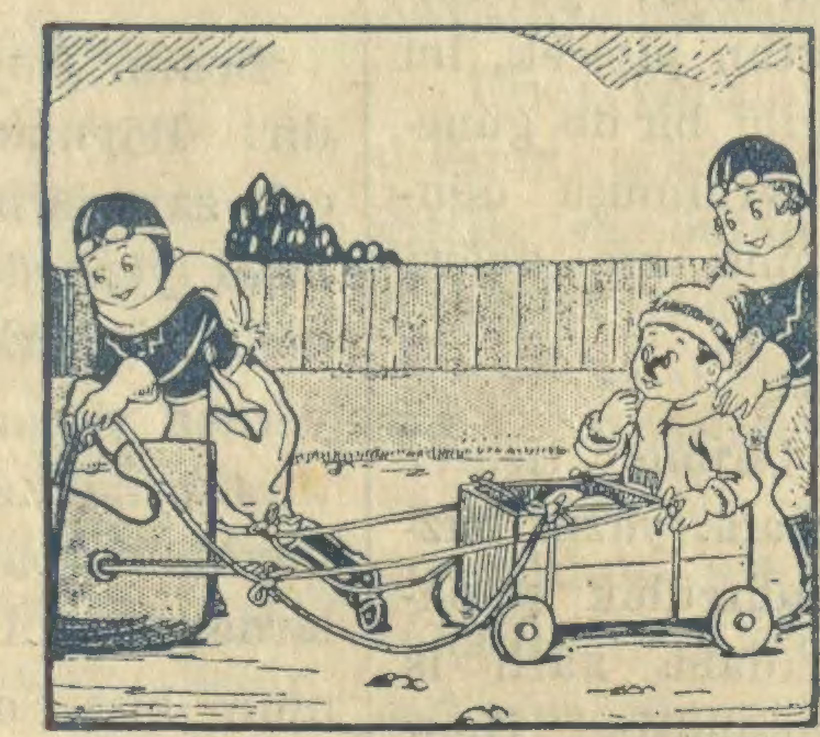

2 — Ayhanın arabasını tayyarelerine bağladılar, içine de Ay...n oturdu. İşte bu, tayyarenin içinden bile daha güzeldi.

Afacanla Topuz Zenci

HÜLÂSA — Afacanla Topuz ve Dikku
Balonları Arabistan çölleri üzerinde sıcaktan pat
sırada Bedevilerin eline yakalanmışlardı

1 — Habeşistan prensi Afacanla Topuzu ve Dikkulâğı böyle bembeyaz görünce o kadar sevindi ki hemen Afacanın koluna yapışarak yol almağa başladı. Sözü uzatmıyaım Kızıldenizi geçerek Afrikaya ayak bastılar. Güneş etrafı yakıyordu. Bunun için arkadan gelen bir zenci üstlerine şemsiyeyi açmış, gölgelik ediyordu. Diğer bir zenci de eşyalarını taşıyordu. Uzaktan Nil nehrinin ayağı olan ve Habeşistan dağlarından inen bir nehiri gördüler. Buradan geçmek lâzımdı. Ve o tarâfa doğru yollandılar. Kesik sakallı pezirin Prensin, Afacanın, Topuzun keyfini hiç sormayın. Yalnız bu işte en ziyade yorulan Dikkulak olmuştu.

2 — Hu
nehir kena
kocaman
ve Vezir
görmedikle
mışlardı.
şaşkınlıktan
le ya bu
nereden dü
Afacan :
— Topuz
neviinden
yacağa ben
nereden ge
— Bence
cak dedi. D
rar verdile

4 — Eyvah! Vaziyet birdenbire kötüleşti. Prens hazretleri dürbünle etrafı temaşa buyururlarken ayığın arka tarafında muvazenesini kaybederek birdenbire sulara doğru kaydı o sırada insanları yemek için büyük bir iştaha duyan bir timsah birdenbire sular içinden başını uzattı ve ağzının destere gibi şekil alan sıra sıra keskin dişlerini gösterdi.

Prens :

— Anacığım, diye bir feryat koparark kayıktan aşağı düştü, gitti. Vezirde feryadı kopardı!

5 — Son
yuldu. Pre
Şimdi ay
timsah ise
bu lâtif ins
dönmüştü.
dı. Hemen
nü timsahı
Dürbün ha
ağzına yol
Prensin ti
ğını zanne
görmemek
hal yüreği

At Y

Ne güzel, ne hoş, ne şen
Bu yaz at yarışları!..
Tatlı her senekinden
Bu yaz at zarışları!.

Tayla
Kuş g
Ne he
Bu yo

Kız ve ErkekÇocuklara: Mektep tatilinizi hoş geçirmek

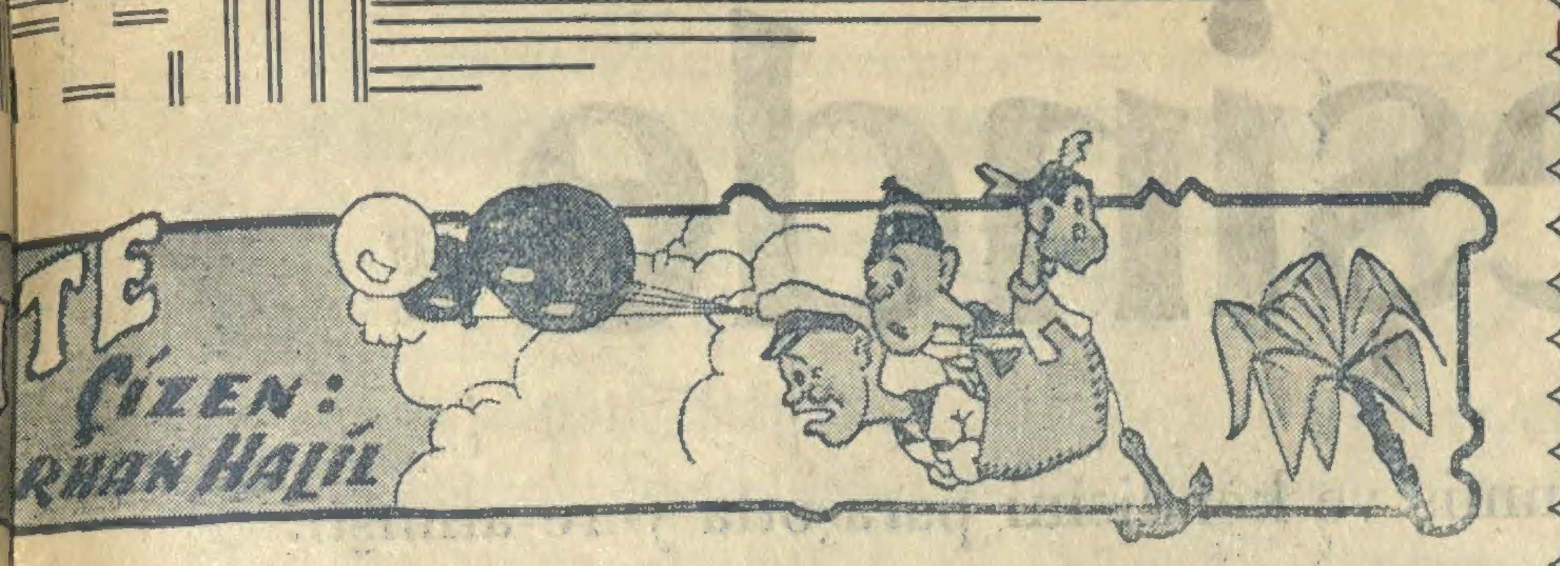

cuğu- kıyafetinden kurtuldular

— 7 —

cenapları zenbil balonlarıyle bir seyahata çıkmışlardı
ş, bir ovaya düşmüşlerdi. Tamam kuyudan su çekecekleri
şistan prensi bunları para ile satılmıştı

ağaçlarını geçip tamam
geliyorlardı ki yerde
ürbün gördüler. Prens
lerinde böyle bir şey
in hayretler içinde kal-
nci kölenin ise gözleri
aşı gibi açılmıştı. Öy-
yerlerde böyle birşey
tü ?.

edi, bu dürbün teleskop
ey.. Çok işimize yara-
. Fakat acaba buraya
? Topuz:
tayyareden düşmüş ola-
nü yanlarına almıya ka-

3 — Nihayet bir Mısır salına bindiler. Şimdi karşı tarafa geçiyorlardı. Belki şimdi bunların bir deniz kadar geniş olduğunu söylersiniz. Evet, Nil nehri ve ayakları senede iki defa dağlardan gelen sularla böyle taşarak etrafı kaplarlar ve bir göl, bir deniz manzarasını alırlar. Şimdi Prens hazretleri dürbünle etrafı seyrediyor. Afacanla Topuz dürbünü tutuyorlardı. Vezir ile Dikkulak cenapları pek iy dost olmuşlardı. Kürekçiler bütün kuvvetlerile küreklere asılıyorlar. Kayık ilerliyordu.

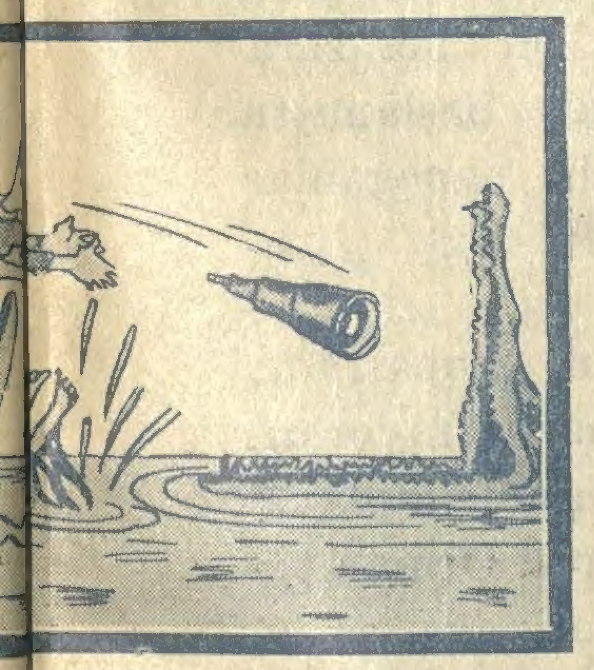

oop! diye bir ses du-
şı aşağı sulara dalmıştı.
havada sallanıyordu
n bütün ağzını açmış
tini yemek için gözleri
t bizim Afacan kurnaz-
zla beraher koca dürbü-
k olan ağzına fırlattılar.
uçurak doğru timsahın
ı. Vezir hazretleri ise
n ağzında kebap olaca-
k bu ölüm dakikasını
gözlerini kapamıştı, bu
ecekti.

6 — Fakat Afacanın kurnazlığı az sonra faydasını gösterdi.

Dürbün timsahın iki çene kemiğini arasına sımsıkı sıkmıştı. O derecede ki yutmak için avladığı Prens rahat bir sandalyede oturur gibi dilinin üstüne oturduğu halde ona hiç birşey yapamıyor, hattâ kılına bile dokunamıyordu. Aman Vezir hazretlerinin sevincini görmeyin..

Elleri uzatmış:

— Sevgili prens, sevgili prens, geçmiş olsun, diyor, sıcak göz yaşları döküyordu.

— Sonu var —

Bir Hikâyesi

— Efendim, lütfen bahçenizden bana bir çuval toprak verir misiniz? Dedi.

Şehzade müsaade etti ve hoca çuvalı toprakla doldurdu. Sonra eşeğine yüklemesi için şehzadenin yardımını rica etti, Şehzade hocayı kırmıyarak çuvalı ellerile tuttu ve çuvalın pek ağır olduğunu söyledi. Hoca bunun üzerine:

— Bu dünya toprağının bir çuvalıdır ve bu kadar ağırdır, siz bu dul kadının küçük bahçesinin topraklarını omuzlarınızda nasıl taşıyacaksınız diyince şehzade bunun manasını anladı ve kadına bahçesini geri vererek hocayı taltif etti ve kadına da birkaç kese altın verdi.

Nasrettin hoca pek yamandır vesselâm...

AÇIKGÖZ

Faka basmamak için
Açıkgöz olmak lâzım!..
Onun için daima
Akıllıyım, kurnazım

Öyle yalan sözlere
Ben asla kulak asmam!
Bana açıkgöz derler,
Çürük tahtaya basmam!.

Yürüyorken gözlerim
Daima sağı, solu!
Ben kontrol ederim
Mutlak geçtiğim yolu!..

Bunu söyleyen çocuk
Birden kapandı yere:
Dikkatsizlikten oldu
Dizleri yara, bere!..

Şişko

boncuk Hanımın Maceraları

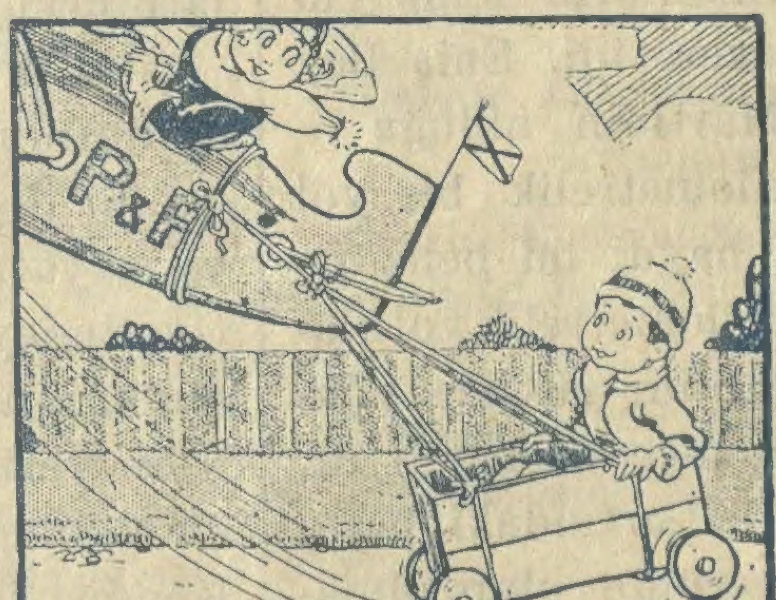

3 — Tayyare işlemeğe başlayınca az sonra havalandı. Arabanın tekerlekleri de yavaş yavaş yerden kesildi.

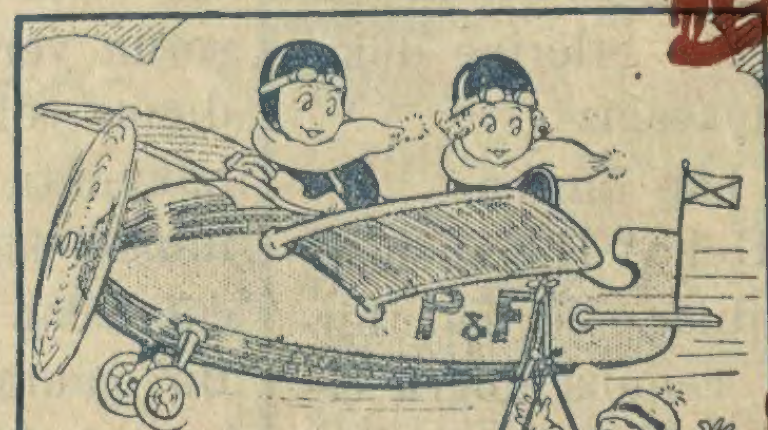

4 — Oh.. şimdi üçü de havada uçuyorlar, dağların, bayırların üzerinden aşarak bulutların arasına karışıyorlardı. Bu ne güzel, ne eğlenceli birşey olmuştu.

arışları

yun geriyor,
ilerliyor..
n veriyor
t yarışları!..

Küçük büyük dopdolu,
Çayırın sağı, solu
Ne eğlenceli oldu
Bu yaz at yarışları!..

Cevizali

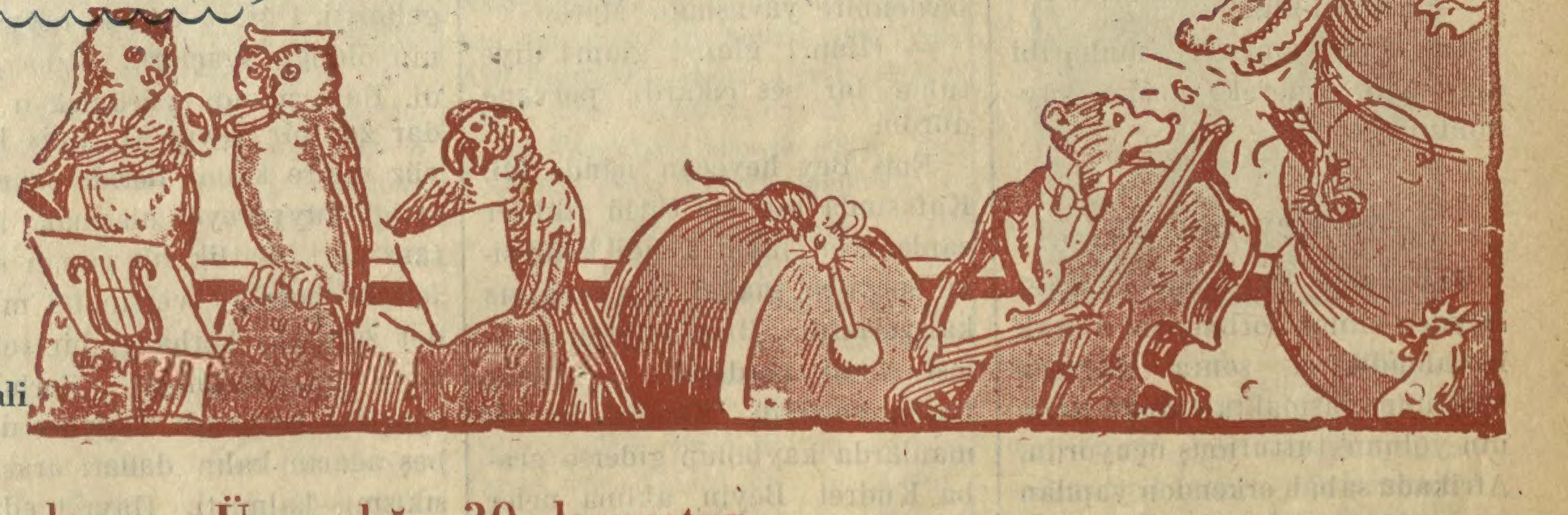

irseniz Afacana derhal abone olunuz. Üç aylığı 30 kuruştur.

Elmas Peşinde

Enis Bey havada tayyaresi ile uçarken, tayyarede benzin tükenmiş ve kendisini paraşotla yere atmıştı.

Yazan: Sezai Attilâ

— 36 —

Dans bitince kıral oturduğu iskemleden kalktı meydanın ortasına yürüdü. Şimdi kıral ayakta diye bütün oturanlar kalkmışlardı.

Nımda elindeki uzun ve başı püsküllü asayı üç defa yere vurarak bağırdı.

— Heeeeeeey!

Kıralın bu bağrışını bütün kabile bir ağızdan:

— Lililililili!

Diye bağrışarak karşıladılar bu vahşilerin alkışıydı! Sesler kesildikten sonra Nımda:

— Ey ahali diye söze başladı. Bilirsiniz ki kabilemiz Afrikanın en cengâver, en silâhşör bir kabilesidir. Ecdadımız bir muharebeye çıktığı vakit yüzlerce insanı esir ederdi ve bütün kabile çok sevdiği insan etinden bolca yerdi. Esir alınan insanlar içinde on iki yaşına kadar olan çocukları kıralın mutbağına hediye olarak verirlerdi. Kıral da cessur ve silâhşör muhariplerinin sayesinde taze et yerdi. Biz öldük mü? Kanımız mı kurudu? Aslandan cessur! Filden daha yürekli! Timsahlardan daha keskin dişli muharipler! Bana haber geldi. Bir çok beyaz insan büyük suyun altındaki ormanlarda geziyorlar. Bunların çuvalları tuzla doludur. Ey buğa yılanları ey sırtlanlar bunları tutacaksınız kendi getirdikleri tuzları kendi beyaz etlerine dökerek düğün yapacağız!

Muharipler hep birden:

— Heha! Heha! Hehaheha!

Diye bağırdılar. Ve hep birden yüzlerini cenuba doğru çevirdi, bir defacık olsun arkalarına bakmadan ilk adımı attılar. Bütün kabilenin kadınları, çocukları, kıral ve kıralın karıları bir Ağızdan haykırdılar:

— Lililililililili!

Beş yüz yamyam muharibi ağır ağır giderek gözden kayboldular...

Enis Bey nerede?

Tayyareci Enis Bey Kudret Beyden elmas torbalarını alarak havalandıktan sonra doğruca Martinin yatmakta olduğu limanın yolunu tutturmuş uçuyordu. Afrikada sabah erkenden yapılan hava yolculuğu cidden göz alıcı, iç açıcı bir şeydi. Ormanlar nefti birer halı gibi yere serilmiş uzadıkça uzuyordu. Motorun hırıltısından ürken bir fil sürüsü geniş çayırlıklardan ormana doğru var kuvvetlerile kaçıyor, bazan da aslanlar başlarını havaya kaldırarak bu medeniyet kuşuna homurdanıyorlardı.

Enis Bey motörünün muntazam tıkırdılarını dinliyerek pervanenin çektiği ruzgârla serinliyerek büyük bir neşe içinde uçuyor, bazan yükselerek ve bazan de alçalarak makinesini büyük bir dikkatle kullanıyordu.

Pusulası, haritası, bütün âletleri mükemmel iş görürken Enis Beyin kaşları birdenbire çatıldı, sonra da gözleri yerinden fırlayacakmış gibi açıldı. Enis Bey bu açılan gözlerle gördüğü manzaraya inanamıyordu.

Tayyarenin benzin deposundaki benzini gösteren müşar "25„ rakkamının üstünde idi. Enis Bey alt depoyu muayene etti. Müşarın gösterdiği rakkam "0„ dı. Evet Afrikanın ortasında ve havada bir facia başlıyordu. Benzinsiz bir tayyare balta görmemiş ormanların içine yuvarlanmak üzere idi. Enis Bey ölçtü biçti, Martinin olduğu limana 200 kilometrelik bir yol vardı. Haydi haydi bu benzinle daha kırk elli kilometrelik yol alabilirdi. Tayyaresini gittikçe yükseltiyor, süzülmeğe hazırlanıyor, bir taraftan da sırtındaki paraşotun yerli yerinde olup olmadığını yokluyordu. Düşmek muhakkaktı, fakat ormana tedbirli inmek lâzımdı. Boş kalan elile çantasını alarak boyuna taktı. Bu çantada bir tabanca, bir hançer, bir takım harita ile bir de cep pusulası ve cep feneri, kâğıt, kalem gibi şeyler vardı. Pervane sis, uğultuları yararak ormanları sarsarken koca kartal birdenbire yavaşladı. Motör:

— Glum! glum! glum! diye tuhaf bir ses çıkardı, pervane durdu.

Enis Bey heyecan içinde idi. Kafasında bin bir türlü fikirler canlanıyor, fakat kendi kendisine sorduğu sualler hep cevapsız kalıyorlardı. Rıza kaptan kafilesi şimdi nerdeydi, ne halde bulunuyorlardı. Kendisi bu ormanlarda kaybolup giderse acaba Kudret Beyin aklına neler gelmezdi? Kudret Bey Enis Beyin elmasları alarak kaçtığını zannetmez miydi acaba? Rıza kaptanların başına bir hal gelirse bunu kim haber alabilirdi? Kendisi ne olacaktı? Bir takım sualler, fakat hepsi de cavapsız kalan sualler beynini tırmalıyordu. Vaziyet tehlikeli olmuştu. Artık tayyareyi bırakmak zamanı gelip çatmış, depolarda bir damlacık olsun benzin kalmamıştı. Enis Bey tayyarenin idare manivelesini bıraktı ve kalktı kendisini hava boşluğuna fırlatarak paraşotun halkasını çekti. İdaresiz kalan tayyare başını yere doğru eğerek döne döne bir yıldırım gibi inerken paraşotu açılmış olan Enis Bey korku ve hayretle hem tayyareyi, hem de gittikçe yaklaşan korkunç ormanı seyrediyordu. Bütün bu işler bir an içinde olmuştu. Tayyare müthiş çatırdılarla iri ağaçların üstüne çarparak vurulmuş bir kuş gibi kaldı. Bir müddet sonra da Enis Bey tayyaresinden birkaç yüz metre uzakta ağaçlara takıldı kaldı. Enis Bey indikten sonra havadan gelen bu manzara maymunları ürkütmüş:

— Cik cik cik sesleri ormanı doldurmuştu. Enis Bey artık canını dişine takarak çalışmak ve hayatını kurtarmak mecburiyetindeydi. Elmasları yanına almamıştı, çünkü tayyarenin gizli bir yerinde olan elmaslar şimdi oldukça emniyette demekti. Kendisi ölse bile Kudret Beyde tayyareyi bulacak elmaslara da kavuşunca arkadaşı hakkındaki fena fikirlerden kurtulacak, bu suretle de Enis Bey namusunu lekelenmekten kurtaracaktı. Hemen paraşottan kurtulmak için çalıştı. Bağları çözdü ve serbest kaldı. Şimdi ne yapacak, nereye gidecekti? Birdenbire aklına tayyaredeki telsiz telgraf makinesi gelmişti. Uğraşa uğraşa tayyarenin olduğu ağaçların altına geldi. Bu ormanda yürümek o kadar zor bir şeydi ki Enis Bey yüz metre kadar ileride tahmin ettiği tayyareye ulaşmak için tam dört saatlik bir zaman sarfetmiş bereket versin bu müddet zarfında herhangi bir tehlikeye rastlamamıştı. Zorlukla ağaçlara tırmandı. Tayyare dört beş ağacın kalın dalları arasına sıkışmış kalmıştı. Hayret edilecek bir şey varsa tayyare sağlam denilecek kadar az zedelenmişti. Enis Bey tayyarenin içine girdi. Telsiz makinesine yapıştı, uğraşmağa koyuldu. Nafile saatler geçtiği halde telsiz işlemiyordu. Tamiri de kabil değildi. Enis Bey aç ve ümitsiz olarak ormanların ortasında kalmıştı. Elinde haritası ve pusulası vardı. Fakat bundan bir fayda göremezdi ki yol bula bilecekti amma nasıl yürüyecek, bu tehlikelerden nasıl kurtulacaktı? Hele açlık ve susuzluk dayanılmaz bir hale geliyordu. Tayyarenin içinde biraz pasta kalmıştı. Bunları yedi karnını doyurdu. Doyurdu amma bu yarı buçuk doyan karın nihayet haydi haydi akşama kadar dayanır ondan sonra yine acıkırdı. Enis Bey ne olursa olsun yürümeğe karar vermiş ve bir sincap çevikliğile ağaçtan inmişti. Pusulasına ve haritasına muayyen bir istikamet, doğru bir yol takip ediyor, fakat çabalamaktan da harap oluyordu. Zavallı çocuk ormanın gittikçe karardığını, gittikçe korkunç bir manzara aldığını farketmeğe başlamıştı. Çeşit çeşit, renkli papağanlar dalların arasına sinerek:

— Arrrrrarara!

Diye birer çığlık koparıyor, geceyi geçirmeğe hazırlanıyorlar, maymunlar daldan dala zıplayarak keyifleniyorlardı. Orman artık tamamile kararmağa başlamıştı. Daha fazla yürümek tehlikeli olabilirdi. Enis Bey hemen yakınındaki bir ağaca tırmandı. Aç ve susuz olarak ilk gecesini burada geçirecekti. Ah ne olurdu. Uçmadan bir defacık benzini muayene etseydi de tayyareye ondan sonra binseydi. Fakat olacaklar olmuştu bir kere.

Ağacın tepesine vardığı vakit korku ve dehşetten gözleri büyüdü. Çünkü çıktığı yerde âdeta insan elile yapılmış kaba saba kocaman bir yuva ve yuvanın içinde de iki kafa iskeleti vardı. Alaca karanlıkta beyaz beyaz görünen bu kemikten insan kafaları âdeta zavallı gence sırıtıyorlardı. Korka korka etrafına bakındı, fakat daha fazla düşünmeğe vakit yoktu. Biraz ötede dallar çatırdıyor, kendi ağacına doğru homurtular, hışırtılar yaklaşıyordu. Genç tayyareci vaziyeti derhal anlamıştı. Çıktığı ağaç bir goril maymununun yuvası olacaktı.

— Devamı var —

Büyük Müsabakalar

Bilmece : 96

Bu haftaki bilmecemiz kelimelidir. Hal varakalarına aşağıdaki kuponu ilâve ederek (İstanbul posta kutusu 617 Afacan gazetesi 96 ıncı bilmece memurluğu)adresine gönderiniz. Cevap gönderme müddeti 3 haftadır.

Yalnız Soldan Sağa doğru:

1 — Afacanda eskiden macerası geçen bir çocuğun ismi.
2 — Tuhaf manasına gelen bir kelime.
3 — Sinirli olan.
4 — Günün başlangıcı
5 — Şirin ve küçük bir vilâyetimiz.

1	A				
2		A			
3			A		
4				A	
5					A

Hediyelerimiz

Birinciye: Bir Dolma kalem.
İkinciye: Spor kemeri 50 inciye kadar: Şekerleme, kitap çikolata, kart gibi zengin hediyeler verilecektir.

Bulmaca: 38

Bu haftaki bulmacamız resimlidir. Hal varakalarına aşağıdaki kuponu ilâve ederek (İst. posta kutusu 617 Afacan gazetesi 38 inci bulmaca memurluğu) adresine gönderiniz. Müddet üç haftadır.

Bu resimdeki iki inekten maada bir üçüncüsü saklıdır. Siz bu saklı ineği resimde bulabilir misiniz? Doğru hallendenler arasından 30 kişiye muhtelif zengin hediyeler verilecektir.

KAZANANLAR

Bilmecede Kazananlar

92 Numaralı cümle bilmecemizin halli: YÜZMEK EN TATLI BİR SPORDUR idi. Doğru halledenler arasından hediye kazananların isimlerini ilân ediyoruz:

Bir kutu fantazi şeker kazanan

Kasımpaşa Hacı Ferhat no. 14 Hayriye Keriman Hanım.

3 Aylık abone kazanan :

Bursa Setbaşı M, fabrikatör Gaffar zade Mehmet Bey oğlu Naci efendi.

Bir lâstik top kazanan

Kandilli Kız lisesi No. 236 Muhsine Hanım.

DİKKAT: Birincilik ikincilik üçüncülük, kazanan karilerimiz bize birer ufak resimlerini göndermelidirler.

Kako paketi kazananlar

(Anadoluya kitap)

İzmir Halkapınar Singal karşısı: No. 15 Hulûsi Manisa Çapraz Kebir mahallesi paşa çıkmaz sok. no. 1 Süleyman, Üsküdar Toptaşı balcılar yokuşu no. 18 Ata Mahmut, Taksim Valide çeşmesi caddesi no. 137 Hayk Keçiborlu Sabık maden M. oğlu N. Aytekin, Fatih Nişanca caddesi no. 30 Nazmiye, İst Yeniköy Mısırlı İhsan B. yalısı Mes'ut Bey ve Hanımlar.

Cep defteri kazananlar

Isparta Cumhuriyet mek. no. 309 Nadir, İst. Göztepe çimenzar sokak no. 17 Seniha, Beşiktaş köyiçi İlhan sok. no. 14. Mehmet Üsküdar Selimiye şerif kuyu sok. no. 2 Füsun, Kastamonu yeni çarşı uğur ticaret evi A. Ruhi Bey oğlu, Düzce Tuhafiyeci imam sade Hüseyin Remzi oğlu Aptullah, Beyoğlu 18 inci mek. no. 334 Mihriban, Fatih kıztaşı dolap sokağı no. 11 Naci, İzmir iki çeşmelik caddesi No. 816 Hüsnü, Üsküdar Çamlıca Bulgurlu Aykır oğlu sok no. 17 Raha Hanım ve Beyler.

Bisküit Kazananlar

(Anadoluya kitap)

Adana İnkılâp mektebi sınıf 3 te Hayri, Bakırköy küçük bağlarda No. 16 Nurettin, İst. Galata Undervood daktilo dersanesi no. 27 Pepo. İst. Lâleli apart. daire 1 de Nejat Ferudun İst. Osman Bey Kristal apartman 39 Kat 4 Jirayr, Ankara Hacı doğan Misakı milli mahalleri topçular sokağı no. 8 Necdet, İst. Cağaloğlu Ziya Bey apart. Sabahat Edirne Maarif caddesi no. 10 İlhan, İnebolu Posta telgraf müdürü Bey kızı Nihal, Beşiktaş Abbasağa çıkmaz so. no. 8 İffet Beşiktaş Hasanpaşa caddesi no. 31 Niko, Beşiktaş J. K. den Mehmet Suat, İst. Şehzadebaşı Kalenderhane sok. no. 2 İhsan, Izmir Bayraklı Muradiye no. 11 Beziya, Kadıköy Çilek sokak no. 66 Melâhat İzmit Yeni Turan Mektebi karşısı no. 243 Cihaeddin Bey ve Hanımlar.

Manzara kartı kazananlar

Adapazarı altın kundura İsmail ef. oğlu Ekrem, Akhisar Reşat Bey mahallesi Nafia paşa caddesi no. 19 Ahmet, Beşiktaş köşeli sokak No. 4 Koço, Bostancı Bağdat caddesi no. 403 Saim, Fatih Haydar Bey caddesi no. 31 Zafer, Kandilli İskele caddesi no. 8 Zühran, Tarsus İnce ark mahallesi Serficeli Kadri Beyoğlu Mehdi, İst. Davutpaşa Tramvay caddesi no. 8 Behice, İzmir Karşıyaka Hengân sok no. 16 Alâettin, İst. Kumkapı kömürcü sokak no. 11 Mimi, İst Pertevniyal lisesi no. 520 Ziya, Samsun Anadolu anbar sahibi Nuri ef. oğlu İzzet Mersin komisyoncu emin efendi oğlu Fevzi Kasımpaşa Gd. Kç, zabit mek. no. 372 Mustafa, Antalya Yonca karşısı bakkal İbrahim Bey ve Hanımlar.

— SON —

Bulmacada kazananlar

35 Numaralı Resimli bulmacamızda saklı bulunan Sincabı doğru halledenler arasından hediye kazananların isimlerini ilân ediyoruz.

Bir Kutu Sulu Boya Kazanan

Heybeliada ilk mektep Sınıf 3 ten Aygur Bey.

Kolsuz kahraman romanı kazanan

Eskişehir Kolordu baş baytar miralay Mustafa Bey oğlu Oktay Bey.

Bir albüm kazanan

Balıkesir 5 inci Divizyonda kısım 41 Şefik ibrahim Bey mahtumu Fuat efendi.

***DİKKAT*: Birincilik, ikincilik, üçüncülük kazanan karilerimiz bize birer ufak resimlerini göndermelidirler.**

İst. Albümü kazananlar

İst. Maçka Gün aydın apart. Nedret Mehmet Kasımpaşa yeni çeşme no. 34 Orhan Sabri, İzmir Tilkilik Namazgâh caddesi no. 10 Zehra, Samsun Yeni kırbaç mahallesi çiftlik cad. Asri fırın kâtibi Ömer Fevzi, Denizli incirli pınar mahallesi no. 22 2 Necati, İst. Teşvikiye- Şakayik sokak no. 2 Hikmet Mitat Bey ve Hanımlar.

Çikolata kazananlar

(Anadoluya Blok)

Pendik iskele tütüncüsü Ali ef. kerimesi Hatice, Üsküdar Kepçedede mahallesi no. 11 Muzaffer, İst. Eminönü İzmir sok. no. 2 küçük Niko, İst. Helvacı sokak yeni han no. 2 Jak. Tarsus posta kutusu. no. 19 Aykut, İst. cumhuriyet orta mek. s. 3-B No. 287 Hatice, Balat Karabaş mahallesi Kayık iskelesi no. 9 Selman, Zonguldak maden memuru osman Bey oğlu muzaffer Devrek birinci ilk mektep s. 4 no. 120 Recai Bey ve hanımlar.

Hikâye kitabı kazananlar

Kadıköy Erkek lisesi s. 1-A no. 495 Orhan, kumkapı büyük kömürcü sokak no. 12 Fayık, Zonguldak Muhtesim Bey apatman 5 inci kat Saliha İst. çamlıca kısıklı çifte imam sok. no. 14 46 Asuman, Beyoğlu Hoca zade sokak no. 14 Yoana, İzmit Adalar çarşısı Elbiseci Ali Riza Bey kızı Nimet, Kastamonu araba pazarda arabacı Sadık ef. oğlu Hilmi, İst. Langa Yeni sepetçi sokak no, 48 Pandeli Ortaköy Hacı Mahmut efendi mahallesi Kaypak sok. no 28 Sabiha, Bursa arabiyeciler başında no. 8 Perükâr İsmal ef. oğlu Tevfik Bey ve Hanımlar.

— SON —

D İ K K A T

Bilmece ve Bulmacadan kazandığınız hediyeleri her perşembe günleri saat 13 den 17 ye kadar matbaamıza uğrayarak alabilirsiniz. Anadolu hediyeleri de üç hafta zarfında adreslerine gönderilir.

Hediye Kazananlar

Heybeliada ilk m. s. 3 No. 127 Aygur Bey Afacan Bulmacasından bir sulu boya takımı kazanmıştır.

Beşiktaş yeni Mahalle Ihlamur caddesi no. 6 M. Ali Bey afacan bulmacasından bir teneke kutu bisküit kazanmıştır.

"Afacan„ Bilmece kuponu : 96

"Afacan„ Bulmaca kuponu : 38

İkinci sene No. 96 PERŞEMBE 9 Ağustos 1934

DİL YARIŞI

Adres İstanbul Posta kutusu 617
İdarehane İstanbul Ankara caddesinde
Ülkü matbaası no. 40

ABONE ŞATRLARI
Bir sene için 150 kuruş
Altı aylığı 75 „
Dört, 50, „

(Geçen hafta (dil yarışı) yaparken işi döğüşe vurdukları için polisler gelip, kavga eden Karagözle Hacivatı karakola götürmüşlerdi. Önde onlar, arkada polisler yola düzüldüler. Başına gelen bu felâketten korkan Karagöz söylenmeğe başladı:)

KARAGÖZ

Hacivat dilerim ki
İki gözün körolsun!...

HACİVAT

Karagöz!.. geberesin
Ağzın toprakla dolsun!..

KARAGÖZ

Dileniyor göreyim
Seni köprü başında!..

HACİVAT

Kuru ekmek bulama
En ihtiyar yaşında!..

KARAGÖZ

Dilerim geberesin
Ömrün son güne ersin

HACİVAT

Ne mendebur herifsin,
Allah belânı versin!...

(Gittikçe karakola yaklaşıyorlardı. Şaka değil tehlike çoğalıyordu. Komiserin karşısına çıktıkları zaman ne ceyap vereceklerdi?!.. Kurnaz Hacivat bir dakika düşündü ve bu işe bir çare bulup, Karagöze sordu:)

Karagöz!.. artık korkma,
Buna da çare buldum!..

KARAGÖZ

Hay Allah razı olsun,
Ooooh!... kaygudan kurtuldum!..

HACİVAT

Bir de, demindenberi
Bana küfredersin!..

KARAGÖZ

(Karagöz az evvelki kavgayı unutarak)

Seni candan, gönülden
Ben sevmez miyim dersin?...

HACİVAT

Dilerim seni Tanrı
Uzun ömürlü etsin!..

KARAGÖZ

Dilerim ki: zengin ol
Her işe elin yetsin!..

HACİVAT

Hayatında yiyesin
Gece, gündüz bal börek!..

KARAGÖZ

İşte kavgadan sonra,
Böyle barışmak gerek!...

(Karakola gelmişlerdi. Polis, komisere meseleyi anlattı. Komiser de bu haylaz kavgacılara bağırdı.)

KOMİSER

Utanmadan sokakta
Kavga ediyorsunuz!
Sizi hapsedeceğim,
Buna ne diyorsunuz?...

HACİVAT

Bizim halkın indinde
Hürmetli adımız var!
Bu kavgayı yapmaktan
Gizli maksadımız var!

Kavga ettik, gelince
En kalabalık yola!
Polis bizi tutunca
Götürdü karakola!

Herkes bunu görünce
Kavga etmez bir daha!..
Polisler rahat kalıp
Dua eder Allaha!..

(Komiser, Hacivatın aklına parmak ısırdı. Karagözle Hacivatı hemen serbes bıraktı. İkisi de dışarı çıktılar. Bakalım gelecek hafta neler olacak?!..)

Pire Nurinin Yaramazlıkları — 35 —

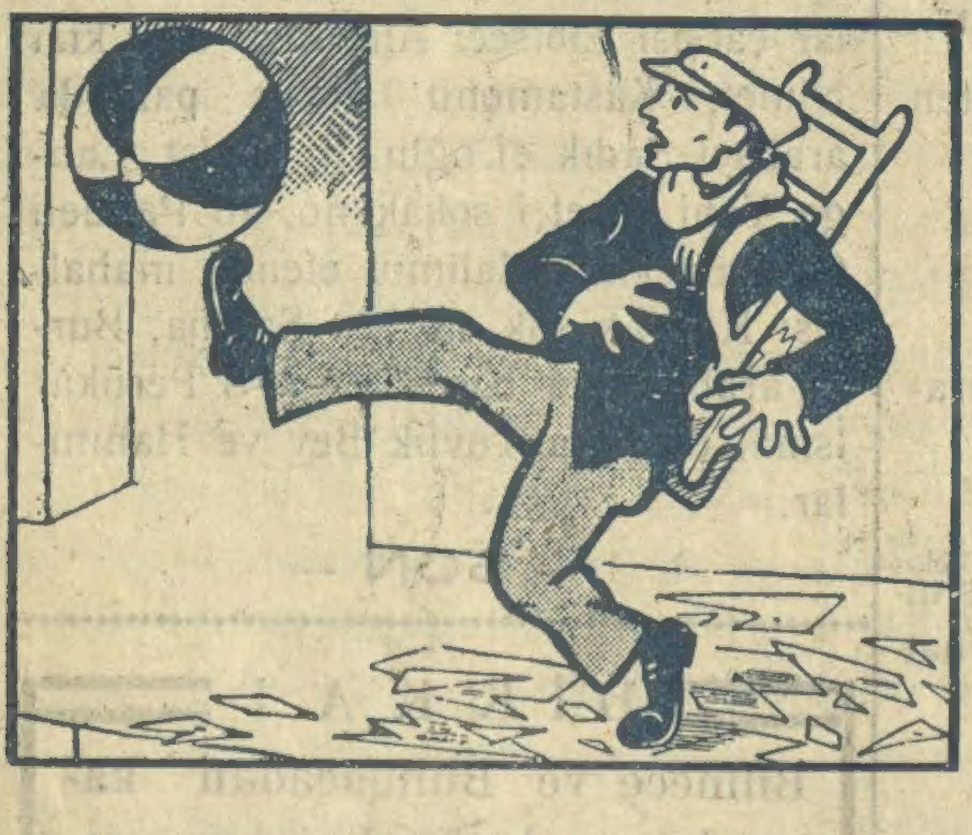

1 — Arkalığınındaki içindeki bütün cam ve aynalarının kırıldığını gören adam bütün hıncını toptan almak için ayağını kaldırdı ve topa öyle bir vuruş vurdu ki top havaya fırladı..

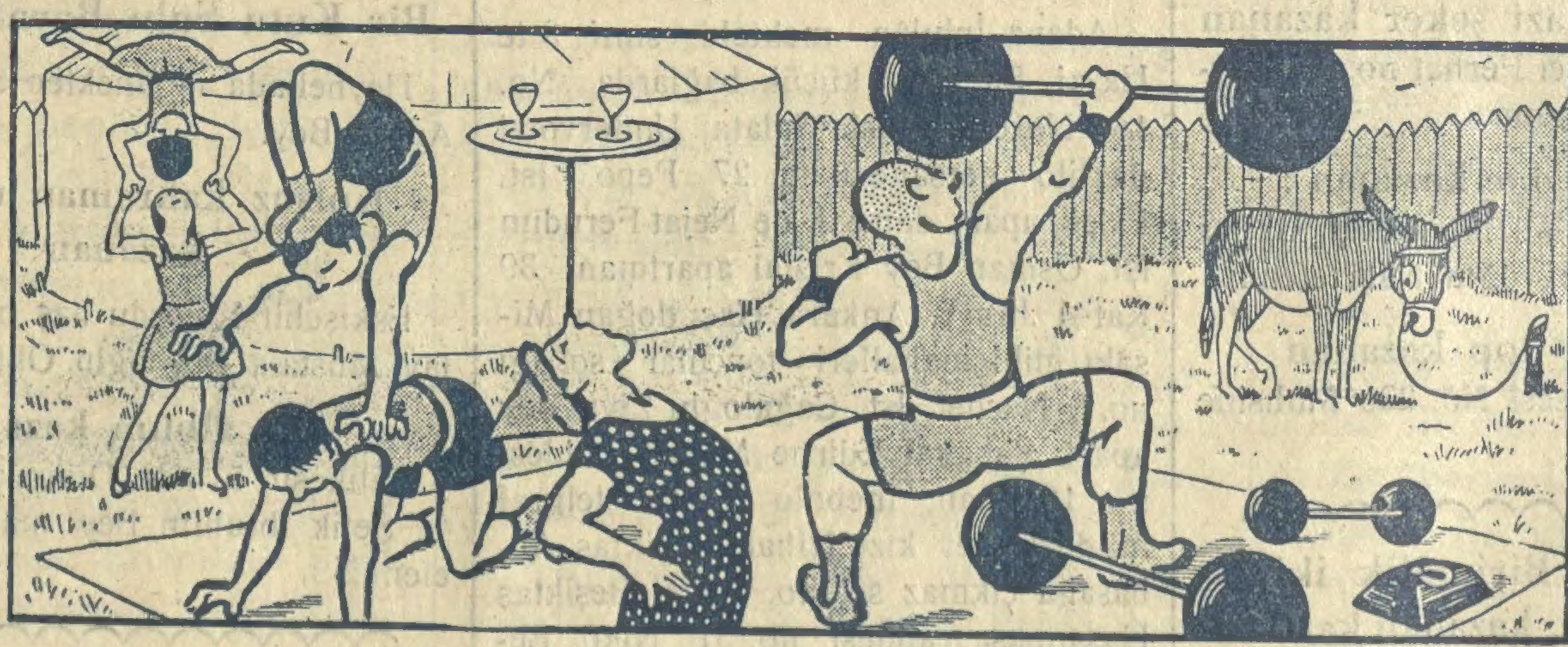

3 — Çünki orada bir cambazhane takımı vardı. Burada çadır kurmuşlar, her akşam ahaliye bin türlü hünerler gösteriyorlardı. Bugün de küçük büyük tecrübeler yapıyorlar, hazırlanıyorlardı. Kimi gülle kaldırıyor, kimi burnunda konyak tepsisi üstünde kadeh, taşıyor, kiminin el üstünde tek olarak duruyordu. Hülâsa, büyük bir faaliyettir, gidiyordu.

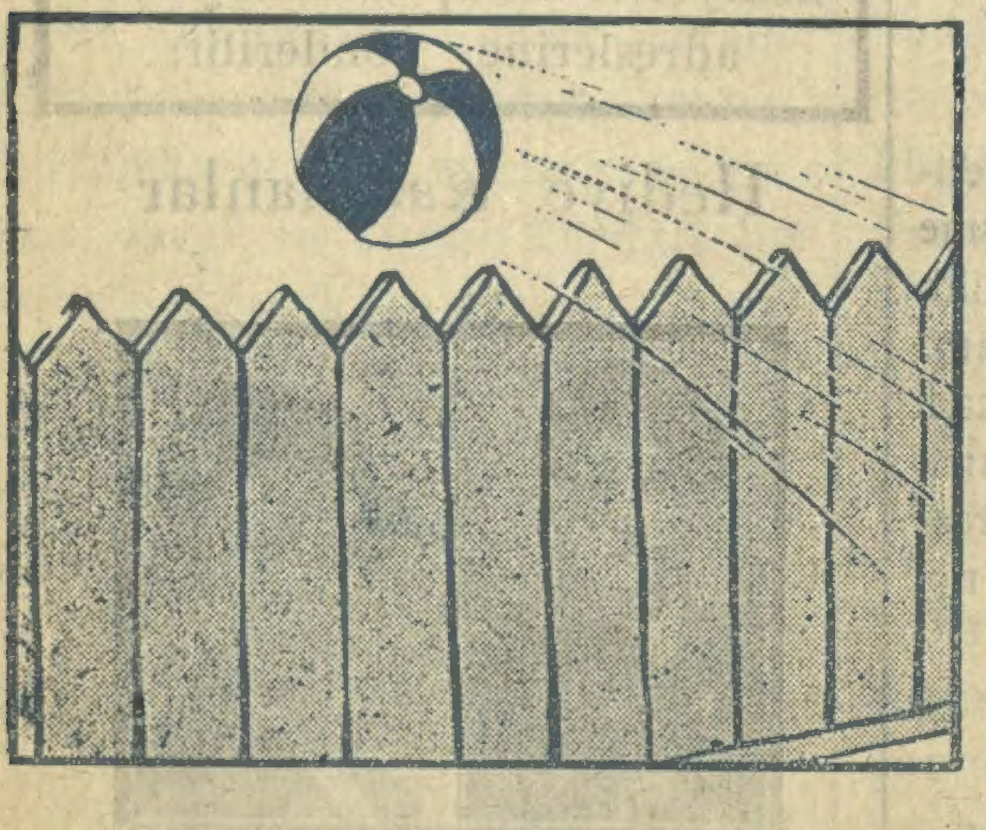

2 — Ve yükselerek tahtaperdenin üzerinden uçtu ve orada yere düştü.. yere düştü diyoruz amma bu tahtaperdenin arkasında neler yapmadı neler..

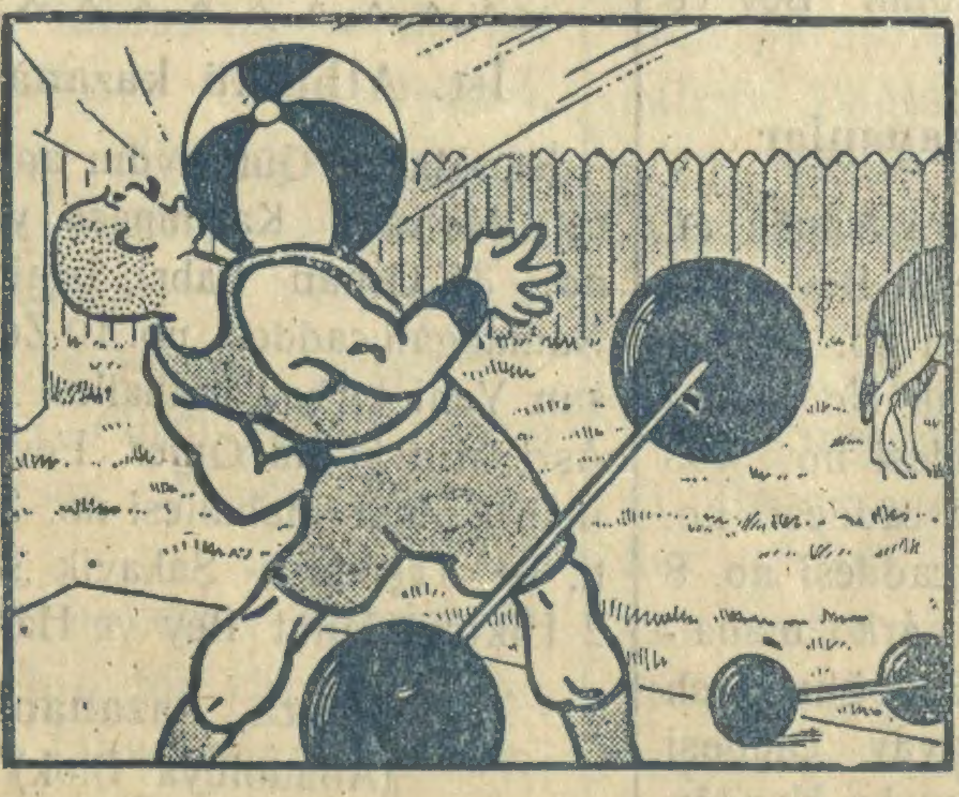

— Top birdenbire şişman adamın göğsüne çarpmıştı. Gülleleri yere atan adam bunun nereden geldiğini şaşırmıştı. O da büyük bir kızgınlık içinde..

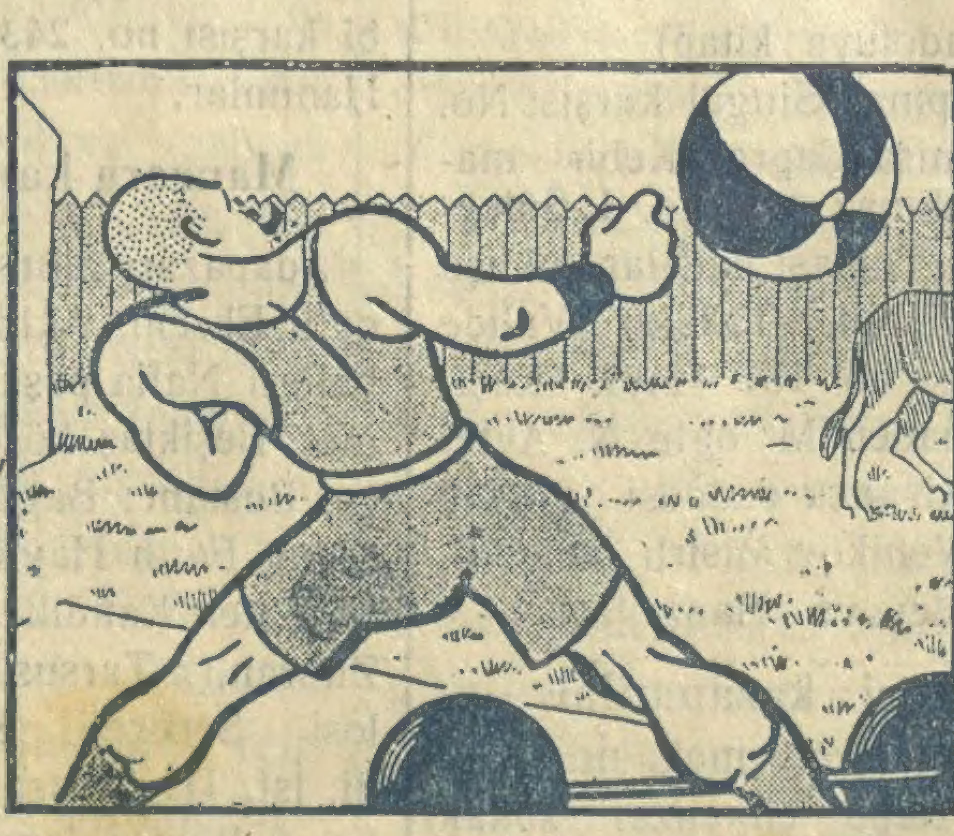

5 — . . . Yumruklarını salladı ve tecrubesini yarıda bırakarak bu topa kuvvetli bazularını gererek öyle yumruk sallayış salladı ki top bir defa havalandı ve gökyüzüne uçmıya başladı. (Devamı var)

is. Ülkü matbaası Cağaloğu yokuşu No. 40 sahibi ve umum neşriyat: müdürü M. Faruk